

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn festo s[an]cte Trinitatis. Questio. xlv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De quonibus super euange.

Queritur Vtrū spūsan-
ctus obuerit visibiliter
Ad qd s. Tho. j. q. xliij. art.
vii. sic rñder. Spūscō pue-
niebat visibiliter miteri. qz de oibz puidet
fm pziū cor modū: q̄ ad hoies ē vt p
visibilia ad iuisibilia ducāt. Igit̄ sicut
de p̄ p̄cessiōes etne diuiaz psonaz: ita
z eaz iuisibiles missiōes fuerit p aliqua
sensibilia s̄q̄ demōstrāda. Nec tñ rōne
hū? missiōis spūscūs dicit̄ p̄ mior p̄ze
sic d̄: fili? qz creaturā iuisibile i q̄ appa-
ruit spūscūs: puta colūba: ipe n̄ assū-
psit i vnitatē p̄sone: sic fili? hūanitatē:
vt deo dicat̄ q̄ dicit̄ d̄ illa creaturā: puta
colūba S̄z p̄. P̄rio. Nā si miteret̄ vi-
sibiliter spūscūs: eēt h̄ fm nobilissimā cre-
aturā. i. fm rōnale: sic z fili? fm eā mis-
sus ē. So. Missio filij debuit eē fm rō-
nale creaturā cui? ē agere: z cui cōpetit
sc̄rificari: qz filiū opruit declarari vt s̄
ctificatōis autorē. Sc̄rificatōis at̄ idi-
ctū eē potuit ois alia creaturā: nec opoz
ruit eā q̄ ad indicādū tm̄ formabat̄ as-
sumt a spūscō i vnitatē p̄sone. qz n̄ assu-
mebat̄ ad agēdū aliqd: sed ad indicādū
tm̄. S̄cdo. Nā missio visibiliter at̄cedit
fm aliquā creaturā visibiliter assūptā: sic
missio filij fm carnē. S̄z spūscūs nul-
lā creaturā assūpsit: z p̄r n̄ p̄r dicit̄ q̄ in
aliq̄ tali sit nisi forte vt i s̄q̄: sic etiā in
sacris z figur̄ legalibz. Igit̄ v̄l nō m̄t-
rit̄ visibiliter: v̄l fm oia hec missio visibiliter
at̄cedit. So. Missio visibiliter spūscūs n̄
at̄cedit fm v̄sione imaginariā: q̄ ē v̄sio
p̄phetica. qz fm Aug. ij. d̄ trīn. ista v̄sio
ē in spū p̄ p̄siales imagines corporoz. colū-
bā at̄ illā z ignē ocul̄ v̄iderit q̄cūqz vide-
rūt. Nec itez ad has spēs colūbe z ignis
se habuit spūscūs: vt fili? ad petrā q̄
erat ch̄s: qz illa s̄a erat: z p̄ actōis mo-
dū nūcupata ē noie ch̄s. Colūba aut̄ z
ignis ille ad h̄ tm̄ sc̄ādū rep̄te existerit
S̄z videt̄ hec s̄illa flāme q̄ moysi appa-
ruit i rubo: z colūne quā i desro p̄ls. se-
q̄bat̄: z fulgoribz ac tonitruis q̄ fiebant
cū lex daret̄ i mōte. qz ad h̄ rez illaz cor-
poral̄ existerit spēs vt aliqd̄ sc̄aret. Non
at̄cedit eē fm s̄q̄ sacrāta: q̄ sūt qdā res

p̄existētes ad aliqd̄ sc̄ādū assūpre. De
em̄ visibiliter missus spūscūs inq̄ntū apd
paruit i q̄busdāz creatur̄: vt i signis ad
h̄ sp̄cāl̄ fact̄. Hec oia ille. S̄z nota fm
s. Tho. q̄ fili? visibiliter miterit̄ solū i na-
tura assūpra. spūscūs at̄ miterit̄ i mlt̄y
p̄lici specie: qz ille sp̄m̄ sensibile i q̄ apd
paruit. i. hūanitatē nūq̄ deposuit: sed
spūscūs nullā illaz sp̄z assūpsit: tō p̄
vnā appuit i alta. vt d̄ s. Tho.

Queri etiā p̄t̄ circa h̄ euāgelii z duo
seq̄ntia imediate: vtrū missio visibiliter
ri debuerit ad p̄zes vere. testamētī. Et
vtrū spēs in q̄bz sit visibiles missio fiant
ministrato angeloz: Et vtrū missio in
uisibiliter filij z spūscūs distinguant̄. Et
vtrū missio inuisibiliter fuerit post incar-
nationē plentoz q̄ ante: Et vtrū fiat fm
oē augmētū gr̄e: De q̄bz oibz vide. j. di.
xv. vel. j. q. xliij.

In festo sc̄e Trinitatis. Questio xlv.

Queritur sup̄ illo v̄bo:
Spūs vbi vult spirat: Vtrū
spūscūs v̄l de? sit nūc lib̄ s̄
b̄tate p̄dictōis ad p̄destinā-
dū me v̄l nō p̄destinādū: ita q̄ possit me
ēē mō p̄destinare z n̄ p̄destinare: Rñdeo.
Scūs Tho. i. j. di. xxxij. q. j. ar. j. i corz
pore. vbi tenet q̄ d̄s p̄r n̄ sc̄ire qd̄ sc̄it: sic
d̄r. Hec ē rō volūtatis vt libe actū suū p̄-
ducat. Qd̄ em̄ sit volūtate: n̄ sit necita-
te: vt d̄r sc̄rūs Aug. Vñ p̄r velle z n̄ vel-
le. S̄z h̄ itelligēdū ē dū ē act? i egredie-
do a volūtate: qz postq̄ trāsīt/ nō sub-
tacet facultati ei?. Nō em̄ p̄r h̄ voluisse
qd̄ voluit. S̄z n̄ subiacet facultati ei?
vt vtrūqz sil̄ p̄ducat. Nō em̄ p̄r sil̄ velle
z nō velle. Et h̄ nō tm̄ itelligēdū est de
actu ip̄i? volūtatis imediate: s̄z de oibz
actibz impatis a volūtate: sic cogitare/
loq̄/ z h̄mōl. Cū igit̄ act? diuie volūta-
tis sp̄ sit in actu: z nō p̄rāsies in futurz
sp̄ est q̄si i egrediedo a volūtate. Et tō
manet liberas diuie volūtatis respectu
ip̄i?. Vñ p̄r dicit̄ q̄ de? p̄r velle z nō vel-
le h̄: nō tm̄ p̄r eē vt sil̄ velit z nō velit. v̄l

Q. v.

vt nūc velle z postmodū n velle: qz mu-
tabil' eē nō p̄r. Hec ille. Scor^o at̄ in. xl.
dist. p̄m: q̄si amplians p̄dlecta p̄ba scri
Thome dr. Si p̄ impossibile itelliger
rem^o deū adhuc nō det̄minasse volūta-
tē suā ad alterā p̄tē: s̄ q̄si delibaret vtz
veller istū p̄destinare aut n̄: bñ posset itel-
lect^o n̄ cape qz p̄igent ip̄m p̄destinarz
vl n̄ p̄destinare: sic p̄z i actu volūtat̄
n̄e. S̄z qz sp̄ recurrim^o ad actū volūta-
tis diuine: q̄si p̄teritū: iō q̄si n̄ p̄cipim^o li-
bertatē i volūtate illa ad actū: q̄si iā sit
posit^o absolute a volūtate. S̄z ista ima-
ginatio falsa ē. Illō em̄ nūc et̄nitas i
q̄ ē iste act^o sp̄ p̄ns ē. z ita itelligēduz ē
de volūtate diuina siue volūtōe ei^o: vt est
hui^o obiect^o: sic si p̄ impossibile nūc iciper
de^o h̄e velle i isto nūc. z ita libe p̄r de^o i
nūc et̄nitas velle qd̄ vult: sic si ad nihil
eēt sua volūtas det̄miata. Hec ille vald̄
de bñ. S̄z vt mel^o itelligant dca eoz:
tria faciā. P̄mo em̄ ponā qdā fūdamen-
ta. z scōdo qdā notabilia. z tertio q̄sdaz
p̄sones. Quātū ad p̄mū: fundamētuz
p̄mū ē qz de^o ad extra. i. i creatura nihil
vult necario: fm̄ fidē catholicā z veraz
p̄biam. Quicqd̄ em̄ volēs vult necario
ē vltim^o finis ei^o vl ad vltimū finē ei^o
necariū sine q̄ nō: vt p̄z i nob̄ p̄ exp̄en-
tiā: q̄ nihil necessario volum^o nisi sit be-
aritudo: aut aliqd̄ app̄hēsum vt necessa-
riū ad illā. S̄z nulla creatura ē vltim^o
finis dei: qz eēt eo nobilitoz. neqz ē neca-
ria sine q̄ nō ad vltimū finē ei^o: q̄. s. est
sua bonitas. qz alioqn̄ de^o nō posset si-
ne illa eē b̄tus z p̄fect^o: z p̄ter p̄fectio-
nem vel depēderet a creatura. Scōdm̄ ē qz et̄-
nitas i z in valore equaleat i finitō t̄p̄i p̄-
teritō z futuro: t̄m̄ formāl' ē aliqd̄ idēi
sibile nō h̄ns pus vl posteri^o: s̄z totū sil
et̄ns. qz sic a Boetio diffinit. Et̄nitas
ē intermiabil' vite tota sil' z p̄fecta pos-
sessio. Et h̄ sequit qz ip̄a q̄ntū ē de se ad
oia cōpar' vt p̄ns. qz i se ex q̄ ē tota siml'
ē solū p̄ns nō h̄ns p̄tē p̄teritā vl futurā
vt t̄p̄s. Et q̄ vltim^o sequit qz futura nō
sūt futura respectu et̄nitas: s̄z respectu
eoz q̄ sūt i t̄p̄e. Tū qz nō sūt futura nisi
respectu p̄teritoz z p̄ntiū q̄ stati erūt p̄-
terita. Tū etiā qz q̄ sūt i t̄p̄e vt futura:

z extra t̄p̄s vt et̄nitas: nō p̄nt compar'
fm̄ pus z posteri^o: s̄z solū fm̄ p̄ns i q̄ ali
q̄ mō p̄ueniūt. Hui^o at̄ exm̄ s. Tho. po-
nit i. j. q̄ ḡēt. dices et̄nitate ita cōpar'
ad ea q̄ sūt i t̄p̄e: sic eēt' c̄rell' cōpar' ad
p̄ctra signata i c̄rcūferētia: ad q̄ oia cō-
parat' vt p̄ns vl coexistēs: s̄z illa ad ius-
cē cōparent' fm̄ pus z posteri^o i situ. S̄z
tū adde tu qz in h̄ ē dissimilitudo. qz cū oia
p̄ctra illa sint sil' i actu: sil' z semel c̄rē
ad oia illa cōpar' vt coexistēs. s̄z qz ea q̄
t̄p̄s decursu p̄ducūt nō sūt sil' s̄z succes-
siue sūt: iō et̄nitas ad oia cōpar' qd̄ vt
p̄ns q̄ ip̄a sūt: s̄z nō cōpar' vt p̄ns ad oia
siml': s̄z successiue. Si tū p̄ impossibile ip̄a
z oēs t̄p̄s pres siml' eēt' ip̄a oib' sil' cō-
paret' vt p̄ns: qz vt dicitū ē i ea nō ē nisi
p̄ns. z q̄ntū ē de se/ p̄ns ē etiā futurū: qd̄
bus iō nō ē p̄ns/ qz illa nō sūt. Tertū ē
qz de^o fm̄ suū eē z suā op̄ationē (vt dr̄ i
li. de caus) est i et̄nitate: licz su^o effectus
sequat' nouit' ab et̄na ei^o volūtōe. Nam
si esse dei vel ei^o op̄atio mensuraret t̄p̄e:
h̄er pus z posteri^o: z p̄sequit' de^o mura-
ret. Si aut' mensuraret' euo sicut esse celli
z angeli: nō eēt qd̄ pus z posteri^o in il-
lo vel in illa op̄atiōe. qz sicut et̄nitas
ita z eūū est totū siml'. sed tū illi esse vl'
op̄atiōi posset pus z posteri^o cōiungit': sil'
cur ip̄i eē celli cōiungit' pus z posteri^o
fm̄ motū localē. eē p̄o angeli fm̄ succes-
sionē affectionū z itellectionū. Quar-
tū ē qz diuina p̄uidētia nō excludit cau-
sas scōdas p̄rigētes vt exp̄imur: iō cau-
sas includit: vt p̄bat scrius Thom. j. q.
xxij. ar. vij. Quātū ad scōm̄ notandū
est P̄mo qz q̄n̄ in subiecto alicui^o p̄-
sitiōis est termin^o tract^o: q̄. s. signifi-
cat suam z q̄litate inherētē: vt ly al'
bñ qd̄ feat aliq̄ mō z rē albā z ip̄am al-
bedinē: p̄t itelligi qz p̄dicari dicit' p̄ost
t̄ōis dupl' attribuat' subiecto. i. grā
sube p̄cise: z grā sube z accidētis simul.
Iuxta qd̄ distinguit' tal' p̄positio dicit'
do qz p̄t esse diuisa z cōposita. Exēpli
grā: dicit' do albū: p̄t esse nig' tū. si p̄ esse
esse nig' p̄ attribuat' subiecto grā si h̄ā
stantia que est alba/ pot' esse nig' tū: s̄z
si attribuat' etiā gratia accidētis:

De quonibus super euāge.

Id est albedinis: est composita et falsa. quia
huiusmodi toro quod est suba et albedo non potest
nigredo. Notandum est secundo quod videtur per
v. Scaph. dupliciter dicitur possibile. scilicet
finitum se et in ordine ad aliquam potentiam siue
sub alijs verbis logice et naturaliter. Possi-
bile finitum se. i. logice est illud quod in terminis non
habet repugnantiam. ut Socrates cecidit videtur.
Et sic impossibile dicitur quod ex terminis
repugnat: ut homo est sine ratione. Possibile
naturaliter est quod alicui est possibile per ali-
quam potentiam: et impossibile quod sit aliqua
potentia non est ei possibile: sic habet oculum
los possibile videre: cecus autem est impossibile
lucem esse repugnantia terminorum: quia cecus non
habet potentiam ut videat. Quicquid autem est
possibile naturaliter: est et possibile logice.
et quicquid est possibile logice: est et possibile
naturaliter vel fuit. Quod ideo dico: quia deus habet
naturaliter potentiam respectu omnis possibilis
logici: cum illud non includat contradictionem
sed tamen illud possibile aliquando potest ratione pos-
sibilis et transit in necessarium. et tamen desinit
esse obiectum diuine potentie: quia plus se excedit
bar in illud: sic Adā non fuisse aliquando deus face-
re potest: sed non modo. Notandum est tertio quod
videtur sequi ex secundo notabili. aliter dicitur socratem
posse velle aliquid. aliter possibile est quod socra-
tes velit aliquid. quia in primo importat pos-
sibile naturale. in secundo prologice. Et
igitur socrates in instanti a. vult aliquid. puta
b. i. eodem instanti possibile est logice socra-
tes velle b. sed videtur socrates possit non vel-
le b. siue videtur sit possibile naturale / e du-
bitum. Quibusdam autem videtur quod sic: quod si verum
esset / multo magis essent vere pelones po-
tente. Sed ego credo quod tunc. i. in instanti a.
socrates non velle b. sit possibile logice et non
naturale. quia tamen nec potentia socratis nec de-
se potest ad illud excedere: quia cum deus potentia fa-
cere non possit ut in instanti i. q. est volitio
b. ipsa non sit. quia simul esset et non esset. non potest
facere quod in eodem sit nolitio aut non voli-
tio: qui simul essent contradictoria vel tria
et tamen etiam contradictoria. Hoc etiam vide-
tur sentire. Scotus. xxxvii. pmi. s. q. illud
possibile sit logice: non autem naturale. Et si
dicat quod scilicet Tho. in verbis s. allegatis
dicitur quod voluntas libere producit actum suum quoniam
ipse actus est ingrediendo. i. in instanti i. q. in

greditur. Dico quod ista glossa non est bona: sed in-
telligitur in egrediendo. i. quoniam imminet ut
egrediat: ita quod adhuc nec transit in p-
teritum. nec incipit transire: sed incipit esse p-
teritum. quia. i. tunc non est: et fere stari erit. Hoc
autem potest esse de mente eius ex duobus. Primum ex
verbis supra allegatis: cum dicitur. Tu igitur
actus diuine voluntatis sit in actu: et non
preteritum in futuro: semper est quasi in egredi-
endo a voluntate. Tunc nota in futuro. i.
respectu futuro: non autem preteritorum vel p-
teritum. Sed quia possit aliquid dicitur quod liber
est incorruptus: et per se futuro debet habere ly
in preteritum: quod omnes libri quos vidi habeant
in futuro: nisi sint abradi et rescripti. Tunc
dico quod per se secundo: quia ipse in. xliij. dis. p-
mi. q. i. ar. iij. in corpore sic dicitur. Potentia
actiua est respectu alicuius operandi. Tunc
quoniam aliquid est iam determinatum ut sit prius
in actu vel in preteritum transit / possibilem ro-
nem amittit. Et ideo dicitur quod deus illud facere
non potest. Hec ille. Si autem aliquid factum prius
amittit rationem possibilem: et tamen induit ro-
nem necessariam: oportet appositum etus in
duere rationem impossibilem naturaliter et si non
logice. Notandum est quarto quod ex dicitur sequit-
ur haec esse differentia inter socratem in a. ista
ti volente b. et deum simul volente b. in instā-
ti c. puta in nunc eternitatis: quia socrates
non velle b. in a. est possibile solum logice.
non autem naturaliter. sed deus in c. non velle b.
est possibile utroque modo quia deus in creatura
nihil vult nisi libere contradictione: si illud
sit futurum. Tamen in eo instanti i. q. vult per se
velle: alioquin cum nihil velit nisi in vno in-
stanti. i. c. si in illo non possit non velle quod vult
non esset liber in volendo ad extra. Tamen mis-
sa. Proxima autem habet differentie causam si
deus placuerit assignabo in breui.

Quantum ad quartum prima conclusio est hec
Deus ab eterno libere predestinavit vel
melius predestinat omnes electos libere
rate contradictionis: ita quod poterat non pre-
destinare. Si enim non predestinabat libere
sed necessario. etiam necessario volebat sa-
lutem electorum: quia in predestinatione includit vo-
luntas de salute predestinat. Sed illa salutem
non volebat necario. quia in creatura nihil vult
necario tunc. Secunda conclusio. Deus nunc ita libere
predestinat eos quod adhuc non sunt saluati: ill

ent ab eterno libere p̄destinabat eos q̄
 iā s̄ saluari. Nā s̄ n̄ eēt sic: tō eēt: vel qz
 de p̄didit suā libratē: v̄l qz sal^o futura
 aliq̄z p̄didit suā possibilitatē z adq̄s̄
 ut necessitatē v̄l impossibilitatē. Non
 p̄mū. Tū qz act^o volūtatē dī nōdū ē mu
 tat^o v̄l trāsiuerit i p̄teritū: s̄z adhuc ē in
 illo nūc i q̄ ē elicit^o: z n̄r nūc elicit^o sic z
 ab etno. z n̄r nūc v̄l tē lib. Tū qz p̄ il
 lo istāri i q̄ de^o aliq̄d v̄l: p̄t nō velle illd
 si sit futur^o: v̄l p̄batū est. Neqz scdm: qz
 futura p̄ causas p̄tingētes e^o mōi ē sal^o
 q̄ ē p̄ volūtatē q̄dū s̄ futura s̄ factibi
 lia: z n̄r possibilīa Tertio: Necessē est
 boiem p̄destinatū p̄tingenter. i. p̄ libez
 arbitriū saluari: z p̄scitū p̄tingent da
 mnari. Nā ois volūtas nō impedibilis
 v̄l diuina: p̄ducit effectū eo mō q̄ vult eū
 p̄duct. i. libere v̄l p̄tingent: z n̄r p̄desti
 nati saluat eo mō q̄ de^o vult. i. libere z c.
 Sed p̄ p̄mā p̄clusionē. Nam ab etno
 aut deus p̄destinabat aut nō. Si p̄mū
 igit nō poterat nō p̄destinare. z si scdm
 n̄ potat p̄destinare: qz v̄tobiqz sequit q̄
 mutaret. So. P̄destinabat p̄t̄z po
 terat illū nō p̄destinare absolute: licz n̄
 supposito q̄ p̄destinaret. Et si ponat q̄ n̄
 p̄destinaret Petri: nō sequit q̄ mutet:
 sed q̄ nunq̄ illū p̄destinasset. Alia em̄
 pars p̄radictiōis posita in talibz depo
 nit aliam eternaliter. Contra scdaz Nā
 oē p̄teritū necessē ē eē p̄teritū. S̄z act^o
 p̄destinatiōis saluandoz est p̄teritus.
 Tū quia hoc importat l̄y p̄e. Tū quia
 est eternus. Solu. Imo nō ē p̄teritus:
 sed est p̄sens Ad p̄mū tñ dico: q̄ l̄y p̄e
 importat antecessiōnē. s̄z dupl̄r aliquid
 antecedit aliud. Primo: quia est in eoꝝ
 dem ordine cum illo z nō est simul. sic
 vnus punctus circūferentiē circuli an
 tecedit aliud: z vna hora diei aliaz. Et
 scdo: qz nō est in eodē ordie: s̄z coexistit
 p̄t̄i existētī in eodē ordine: sicut si dica
 m^o centz circuli v̄t cointelligit z coassu
 mit vni p̄cto circūferentiē: p̄cedere alia
 p̄cta q̄ sequunt illū eul coassumit. Et
 isto mō eternitas z p̄destinatio p̄cedit
 hāc die: qz coexistebat diei etne. Et sic
 p̄t̄z ad scdm. Contra tertiā. Nā ex cā co
 assumpto verō seq̄t saluz sic. Quicūqz
 necessario damnat p̄tingēt: nō p̄t̄n
 gent saluari: qz eo mō q̄ aliq̄d necessē ē
 eē. necē ē oppositū n̄ eē: z n̄r impossibile ē
 eē. S̄z p̄scit^o necessario dānat p̄tingent
 q̄ n̄ p̄t̄n gent saluari. So. si m̄s
 nor itelligat d̄ necessitate absoluta: est
 falsa s̄ de p̄ditionata: ē vera. s̄z n̄ infert
 impossibilitatē p̄ctōis nisi p̄ditionatā: qz
 .i. ex supposito q̄ p̄scit^o sit p̄scit^o n̄ p̄t̄n
 saluari. Et si dicat q̄ ē necesse ipz eē p̄scit
 tū. h̄ nego. qz scūs Tho. dr in. xxxix. vl.
 p̄mī. q. ij. ar. j. ad p̄mū sc̄. Act^o diuine
 scie nunq̄ trāsit i p̄teritū: sed sp̄ ē in actu
 tō sp̄ manet i librate volūtatīs. Nec ill
 le. Tū sic de^o nūc libere p̄destinat: ita ē
 libere p̄scit ac reprobat. Nec s̄ q̄ d̄eul
 ter scribere voluit: v̄l satisfacere p̄ modu
 lo meo igenis hūanis. verū tñ mihi v̄l
 det q̄ oi aie satisfacere debeat h̄ q̄ deus
 iudet fieri bona: z mala vitari: p̄mittēs
 bonis p̄mia z m̄itās penas iniq̄s. S̄
 ar de^o ista mādat: factibilia s̄r: aliqd
 eēt iniq̄us. si h̄ scēs mādaret: v̄l infet^o
 .i. ignozāt. P̄^o aut̄ debet hō deo q̄ sibi
 credere. qz rudes sum^o. nec possum^o itel
 ligere grossissima ē q̄ sentim^o. v̄t pote
 v̄l ē q̄ palee p̄uent n̄ues et emaruret
 emisilla: cū illd frig^o z h̄ calor efficiat

Dñica: .j. post festū Tri.
 Questio. xlii.

Queritur Vtrū dāna
 ti gaudeat de penis inimico
 rū suoz damnatoz: sic iste v̄
 voluisse de pena parentum:
 Rūdeo. Scūs Tho. ij. qd. arti. xliij
 sic dr. Licet idē fm̄ diuersas rōnes sit
 delectabile z triste: tamē simpliciter d̄
 citur tale ab eo qd̄ p̄minet. ab eoꝝ qd̄
 est minus dicitur fm̄ qd̄. Igit̄ pena ini
 mici in dānatis habet rōnē delectabi
 lis quodā mō. id ē inq̄ntū impletur vob
 luntas damnati de malo inimici sui qz
 v̄t dr̄ Ezechielis. xvij. Damnati d̄scē
 dunt ad infernum cum armis id est p̄
 uis affectiōibz. Tū supra illd̄ Esa. xliij.
 Omnes p̄ncipes terre surrexerunt: d̄
 est glo. Hiero. Solarū est malis: in
 micos suos socios habere penarū. Et q̄